

[Aksel Larsen.]

begrænset afkastning, selv om den ligger i nærheden af hovedstaden, så giver denne formue hvert år en betydelig indkomst, der indkomstbeskattes. Altså — undskyld jeg bruger ordet, men jeg kan ikke i øjeblikket finde noget bedre — disse spekulanter, der opkøber jord i yderzonerne med den beregning, at den tid vil komme, da den kan sælges til bebyggelse, tjener skattemæssigt kolossalt i en lang årrække derved, at vurderingen efter skattedepartementets afgørelse fortsat skal ske ikke med hensyntagen til, hvad den pågældende jord er solgt og købt til, men med hensyntagen til, hvad landbrugsjord i drift formenes at være værd på den pågældende egn.

Jeg synes, jeg vil gøre opmærksom på dette, og det ville naturligvis interessere mig, om den højtærede finansminister var i stand til at sige noget om, hvorvidt han finder skattedepartementets afgørelse rimelig, eller om han er i stand til at se veje til en mere rimelig skattemæssig vurdering af jorden.

Finansministeren (Philip): Ved et møde den 9. juni i år, som ligningsrådets afdeling for vurdering af faste ejendomme har holdt, har ifølge det referat, der er blevet forelagt mig, ligningschefen bemærket — jeg håber, jeg må få lov til at citere — at

„det måtte påregnes, at der ved 12. almindelig vurdering ville fremkomme afgiftspligtig grundstigning på en del landbrugsjendomme, og foreslog, at man bortset fra tilfælde, hvor det drejede sig om uvæsentlige beløb, skulle give tilsagn om, at man efter henvendelse herom ville tage de pågældende ejendommers grundværdiansættelse ved 10. almindelige vurdering op til undersøgelse og foretage ændring i de tilfælde, hvor der findes basis derfor, ikke alene når det drejer sig om objektive fejl, men også når fejlen ligger i skønnet, i sidstnævnte tilfælde dog kun, når det drejer sig om væsentlige fejl. Er ejendommen handlet med den pågældende afgiftspligtige grundstigning, skulle der ikke være anledning til undersøgelse.“

Jeg mener, jeg hermed har svaret på det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Holger Eriksen stillede til mig; for det, som man her

for nogen tid siden har besluttet sig til i ligningsrådets afdeling for vurdering af faste ejendomme, er jo netop den praksis, som det ærede medlem efterlyste, og jeg kan således bekræfte, at det er meningen, at noget sådant skal ske.

Jeg har også hermed sagt et par ord om det, der i øvrigt har været diskuteret mellem flere af de ærede medlemmer, særlig de ærede medlemmer hr. Axel Kristensen og hr. Aage Fogh, nemlig spørgsmålet om, hvordan man skal tage hensyn til de tilfælde, hvor det, vi kalder almindelig landbrugsjord, vil blive ramt af grundstigningskyld. Det vil ske på den måde, som jeg just har nævnt. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg mener, det er en fuldt så hensigtsmæssig måde, som det ville have været, hvis man automatisk havde forhøjet fritagelsestillægget fra 10 til 15 pct. Vi må ikke glemme, at dette ville have været en forholdsvis grov regel, der ville være kommet til at gælde både for den jord, hvor den er berettiget, og for den jord, hvor den ikke er berettiget. Med den betydning, grundstigningskylden har, og med den betydning, den muligvis får i fremtiden, må det være overordentlig vigtigt, at grundlaget, nemlig vurderingen af 1950, er så rigtigt, som det overhovedet kan blive, og følgelig må det også være rigtigere, at man nu foretager en korrigerende af de gamle tal, for så vidt de formodes at være forkerte, end at man automatisk lægger et risikotillæg på, som bliver til gavn for både de rigtigt og de mindre rigtigt vurderede grunde.

Det ærede medlem hr. Thestrup var inde på det spørgsmål, om man kunne sige, at der med det lovforslag, der nu er til behandling, foretoges noget indgreb over for den værdifasthed, man hidtil har regnet med.

Lad mig til illustration af spørgsmålet nævne to tal. Det ene er detailpristallet, som jo nu engang er det tal, vi bruger til mål af værdistigningerne. Det er siden 1950, så vidt jeg har kunnet regne ud i farten, steget med 43 pct. Samtidig tillader vi med dette lovforslag en stigning på 55 pct. Det vil altså sige, at der er en klar margen til fordel for grundene, og jeg finder derfor, at jeg må besvare det ærede medlems spørgsmål med, at der ikke er grebet ind over for værdifastheden.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen var